

SÅ GØR DOG NOGET!

DIG & MIG — OG PENGENE!

AF SENIORTERAPEUT OG COACH INGE PLANK
FOTO: LARS GUNDERSEN OG COLOURBOX

Aldrig har menneskers parforhold været så spændende som nu, hvor alle mulige konstellationer ser dagens lys. Vi er dygtige til at rykke sammen og stifte levedygtige familier på trods af, at det, vi bringer med ind i det fælles forhold og drømmeliv, er meget forskellige størrelser. Vi medbringer børn af forskelligt køn og alder og får dem på trods af uens baggrund og prægning til at fungere som en god og solidarisk søskendeflok.

Indbo, der som oftest viser hele bredden i nordisk designtradition, finder sammen i lystig samhørighed og får det hele til at ligne et hjem, hvor alle familiens medlemmer føler sig hjemme.

De voksne er forskellige, både når det gælder køn, uddannelse, familiebaggrund, venner og vaner. Som om alle har gået rundt og ledt efter deres modsætning, bliver det hele forenet i en varm og livgivende blanding. To og to synes at give

Inge Plank er seniorterapeut og coach, men egentlig vil hun allerhelst smide titlerne og bare være Inge Plank. Hun vil nemlig helst lytte, se, mærke og give gode råd på baggrund af sin livserfaring. I næste uge kan du igen møde Inge Plank her i FEMINA.

HVAD MENER DU?

Mener du, at adskilte økonomier i et parforhold hindrer fælles drømme og mål?

STEM - JA ELLER NEJ

Send en sms til 1266 med dit svar. Er dit svar ja, skal du skrive FEK ØKONOMI JA. Er dit svar nej, skal du skrive FEK ØKONOMI NEJ. Vi skal have dit svar senest onsdag den 12. marts 2008. Det koster kun 2 kr. (+ almindelig sms-takst) at deltage. Se vilkår for sms-konkurrencer på side 125.

fem, og de levede lykkeligt til deres dages ende ...

Men det gør vi så alligevel ikke, for der er et område, hvor vi har meget svært ved at samle vores baggage, og det gælder penge og formue. Vi er tilsyneladende dygtige til at dele alt det vigtige og uerstattelige med hinanden såsom børn, venner, elskov samt familier, hjem og drømme. Men når vi kommer til pengene, sker det meget mærkelige, enhver holder på sit. Jeg hører

NGENE!

mange fantasifulde begrundelser for, hvorfor det lige præcis er vigtigt at holde de elskendes økonomi adskilt.

Uanset begrundelsen og de individuelle be væggrunde, og på trods af det prisværdige i, at en kvinde kan klare sig selv, opstår der mange smertefulde situationer i parforholdet netop på grund af adskilte økonomier. Som oftest er parterne slet ikke klar over, at det er den manglende økonomiske familiesammenføring, der er roden til alle misforståelserne.

FRA KLINIKKEN

Klienter: Mogens, 39, varehuschef med to børn, og Pia, 41, marketingassistent med 1 barn.

Pia og Mogens har bestemt sig for at gå i parterapi. De oplever at have det dårligt og kan ikke formulere, hvad der er i vejen. Alligevel er de enige om behovet for hjælp, hvis deres 2 år gamle parforhold ikke skal gå i stykker.

De er gensidigt glade for hinanden, deres 3 børn og det fælles hjem. Forholdet til begges familier er godt, vennerne er smeltet sammen til en flok, og kontakten til de tidligere ægtefæller er uden problemer. Både Mogens og Pia er tilfredse med deres arbejde og de udfordringer, arbejdet giver dem.

Da alt således er godt, bortset fra et kedeligt og uinteressant samvær, er det meget naturligt for mig at spørge ind til Mogens

og Pias fremtid: Hvad drømmer de om, hvordan ser deres planer ud?

Med ét åbenbares et konfliktområde, et stort, smertegede sår, som ingen af dem tidligere har opdaget. De har ingen fælles drømme, ingen fælles planer eller mål! Hver for sig har de helt individuelle ønsker, som de fortæller til venner og kolleger – men ikke til hinanden!

For Mogens og Pia har ikke fælles økonomi, og ingen af dem har så meget som overvejet muligheden. Resultatet er, at de går rundt med hver deres drømme, nøje afstemt efter deres individuelle økonomiske formåen – og de bliver mere og mere ensomme.

Da ideen om, at én fælles økonomi kan danne grundlag for fælles drømme og fælles forventninger, er helt ny for dem, bliver de sendt hjem for at tænke, overveje og se muligheder. Især skal de mærke efter, hvad der forhindrer dem i at dele økonomi, på samme måde som de deler alt andet i livet. Jeg beder dem om at holde deres overvejelser for sig selv, indtil vi ses en uge efter. Efter en uge vender de tilbage. Mogens har haft travlt og har handlet på opgaven, han har været i banken og snakke med sin bankrådgiver, han har lavet et excel-ark med budgetter og er optændt af muligheder og energi. Da Pia smutter på toiletet, fortæller han glædestrålende, at han vil fri til Pia, for selvfølgelig skal de bare slå det hele sammen, og det er lettest "hvis vi går hele vejen".

Pia, derimod, er forknyt og trykket og har slet ikke lyst til, at de skal dele deres økonomier. Hun har altid klaret sig for sine egne penge og synes, det vil være mærkeligt, hvis hun og hendes barn skal "til at bruge af Mogens' penge". Mogens tjener mere end det dobbelte af Pia og har dertil en formue fra et tidligere ejendomssalg. Hun understreger gang på gang, at hun "jo ikke har taget Mogens for pengenes skyld".

Herefter lægger jeg fokus på Pia. Det viser sig, at hendes selvværd er i bund. Problemet går tilbage til hendes barndom, hvor moderen altid gav børnene skylden for sit umulige liv. Den voksne Pia vil ikke være til besvær, hun vil ikke fylde unødigt og lever tydeligvis efter et princip om, at jo mere usynlig hun gør sig, jo lettere er tilværelsen, og hvis ingen hører eller ser hende, kan hun undgå bebrejdelser.

På den baggrund foreslår jeg at droppe parterapien, så Pia kan koncentrere sig om at udvikle sit selvværd.

½ ÅR EFTER AFSLUTTET TERAPI:

Mogens har friet, Pia har sagt ja, og deres økonomi er fælles uden nogen form for særeje. Det væsentligste er imidlertid, at de nu deler både drømme og mål, samt at de er vilde med hinanden.

ALLE PERSONER OG ALLE SAMMENHÆNGE ER ANONYMISEREDE. HVIS DER ALLIGEVEL OPLEVES LIGHED MED MENNESKER, DU MENER AT KENDE, ER DET ALENE, FORDI DE MEDTAGNE PROBLEMSTILLINGER ER MEGET ALMENE